

वसुश्रुत आत्रेयः। अग्निः, ३ मरुद्गुह्यविष्णवः। त्रिष्टुप्, १ विराट्।

त्वमग्ने वरुणो जायसे यत्त्वं मित्रो भवसि यत्समिद्धः।

त्वे विश्वे सहसस्पुत्र देवास्त्वमिन्द्रो दाशुषे मर्त्याय ॥ ५.००३.०१

यत्- यदा । त्वम् । अग्ने । जायसे- उद्भूतोसि । तदा । वरुणः- ऋताधिदेवता । यत्- यदा । समिद्धः- सम्यगुद्दीपितः । तदा । मित्रः- स्नेहाधिदेवता । भवसि- असि । सहसस्पुत्र- सहनशक्तिज । त्वे- त्वयि । विश्वे- सर्वे । देवाः । त्वम् । दाशुषे- दात्रे । मर्त्याय- मनुष्याय । इन्द्रः- ईशनाधिदेवता असि ॥१॥

त्वमर्यमा भवसि यत्कनीनां नाम स्वधावन्गुह्यं बिभर्षि।

अञ्जन्ति मित्रं सुधितं न गोभिर्यदम्पती समनसा कृणोषि ॥ ५.००३.०२

यत्- यदा । कनीनाम्- काम्यानां भावनानां सम्बन्धी । भवसि- असि । तदा । त्वम् । अर्यमा- औदार्याधिदेवता भवसि । स्वधावन्- आत्मवन् । गुह्यम्- रहस्यम् । नाम- मन्त्रम् । बिभर्षि- धारयसि । यत्- यदा । दम्पती- जायापती । समनसा- सहृदये । कृणोषि- करोषि । तदा । सुधितम्- सुष्ठु धृतम् । मित्रम्- सखायं त्वाम् । गोभिः- रश्मिभिः । न- सम्प्रति । अञ्जन्ति- प्रकाशीकुर्वन्ति ॥२॥

तव श्रिये मरुतो मर्जयन्त रुद्र यत्ते जनिम चारु चित्रम्।

पदं यद्विष्णोरुपमं निधायि तेन पासि गुह्यं नाम गोनाम् ॥ ५.००३.०३

तव- ते । श्रिये- कल्याणाय । मरुतः- प्राणविशेषा वायवः । मर्जयन्त- शोधयन्ति । रुद्र- वेगाधिदेवत । ते- तव । यत् । जनिम- जन्म । तत् । चारु- कल्याणम् । चित्रम्- असाधारणं भवति । विष्णोः- व्यापनशीलस्य परमात्मनः । यत् । उपमम्- गुह्यम् । पदम् । निधायि-

स्थापितम् । तेन । गोनाम्- चिद्रश्मीनाम् । गुह्यम्- रहस्यम् । नाम- मन्त्रम् । पासि-
पालयसि ॥३॥

तव श्रिया सुदृशो देव देवाः पुरु दधाना अमृतं सपन्त ।

होतारमग्निं मनुषो नि षेदुर्दशस्यन्त उशिजः शंसमायोः ॥ ५.००३.०४

तव- ते । श्रिया- कल्याणेन । देव- द्योतक । देवाः । सुदृशः- शोभनदर्शनयुक्ता भवन्ति । पुरु-
प्रभूतम् । दधानाः- धारयन्तः । अमृतम् । सपन्त- स्पृशन्ति । शंसम्- मन्त्रम् । उशिजः-
कामयमानस्य । आयोः- मनुष्यस्य । मनुष्यार्थम् । मनुषः- ऋत्विजः । दशस्यन्तः- यच्छन्तः ।
होतारम्- देवाह्वितारम् । अग्निम्- पावकं क्रतुम् । नि षेदुः- उपासते ॥४॥

न त्वद्धोता पूर्वो अग्ने यजीयान्न काव्यैः परो अस्ति स्वधावः ।

विशश्च यस्या अतिथिर्भवासि स यज्ञेन वनवद्देव मर्तान् ॥ ५.००३.०५

अग्ने । त्वत्- त्वत्तः । यजीयान्- पूज्यः । होता- देवानामाह्वता । पूर्वः- त्वत्पूर्वः । न भवति ।
स्वधावः- आत्मवन् । काव्यैः- दशनैः । न परः- त्वत्तो न परतरः । अस्ति- भवति । यस्याः-
यस्य । विशः- जनस्य । अतिथिः । भवासि- भवसि । सः । मर्तान्- मर्त्यान् । देव । यज्ञेन- दानेन
पूजया सङ्गतिकरणेन । वनवत्- सम्भजेत् ॥५॥

वयमग्ने वनुयाम त्वोता वसूयवो हविषा बुध्यमानाः ।

वयं समर्ये विदथेष्वह्नां वयं राया सहसस्पुत्र मर्तान् ॥ ५.००३.०६

अग्ने । वयम् । त्वोताः- त्वद्रक्षिताः । वसूयवः- सम्पत्कामाः । हविषा- ध्यानभावनादिहव्येन ।
बुध्यमानाः- प्रबुद्धाः । वनुयाम- सम्भजेम । वयम् । विदथेषु- उपासनेषु । समर्ये- वृत्रैर्जनितसमरे ।
अह्वाम्- सर्वादिनेषु जयेम । वयम् । राया- सम्पदा । मर्तान्- सन्ततीः । सहसस्पुत्र- शक्तिज ।
लभेम ॥६॥

यो न आगो अभ्येनो भरात्यधीदुघमघशंसे दधात ।

ज॒ही चि॒कित्वो अ॒भि॒श॒स्ति॒मे॒ताम॒ग्ने यो नो म॒र्चय॑ति द॒व्येन॑ ॥ ५.००३.०७

चिकित्वः- विद्वन्। यः। नः- अस्माकम्। आगः- अपराधम्। एनः- पापम्। अभि भरात्- अभितः करोति। तस्मिन्। अघशंसे- पापे। अघम्- पापम्। अधि दधात- धारयत। यः। नः- अस्मान्। दव्येन- आगसा एनसा च। मर्चयति- बाधते। तम्। एताम्- इमम्। अभिशस्तिम्- निन्दकम्। जहि- नाशय ॥७॥

त्वाम॒स्या व्यु॒षि दे॒व पूर्वे॑ दू॒तं कृ॒ण्वाना॑ अ॒यज॑न्त ह॒व्यैः।

सं॒स्थे यद॑ग्न॒ ईय॑से रयी॒णां दे॒वो म॒र्तेर्वसु॑भि॒रि॒ध्यमा॑नः ॥ ५.००३.०८

देव। त्वाम्- भवन्तम्। अस्याः- रात्र्याः। व्युषि- विगमे। पूर्वे- प्राचीनाः। दूतम्। कृण्वानाः- कुर्वाणाः। हव्यैः- चरुपुरोडाशध्यानभावनादिहव्यैः। अयजन्त- अपूजयन्। अग्ने। यत्- यदा। रयीणाम्- सम्पदाम्। संस्थे- संस्थाने। ईयसे- गच्छसि। तदा। देवः- द्योतनशीलः सन्। मर्तेः- मनुष्यैः। वसुभिः- देवैश्च। इध्यमानः- उद्दीपितः। ॥८॥

अ॒व स्पृ॒धि पि॒तरं॑ यो॒धि वि॒द्वान्पु॒त्रो यस्ते॑ सह॒सः सू॒न ऊ॒हे।

क॒दा चि॒कित्वो॑ अ॒भि च॑क्ष॒से नोऽग्ने॑ क॒दाँ ऋ॒तचि॒द्या॒तया॑से ॥ ५.००३.०९

सहसः सूनो- शाक्त। यः। पुत्रः- त्वत्पुत्रस्थानीय उपासकः। ते- त्वाम्। पितरम्- जनकम्। विद्वान्- जानन्। ऊहे- हव्यं वहति। तम्। अव स्पृधि- पारय। योधि- तं पापात् पृथक्कुरु। कदा। चिकित्वः- प्रज्ञावान् सन्। नः- अस्मान्। अभि चक्षसि- आभिमुख्येन पश्येः। अग्ने। कदा। ऋतचित्- प्रकृतिनियतिभूतसत्यचेतकः सन्। यातयसे- प्रेरयसि ॥९॥

भूरि॑ नाम॒ वन्द॑मानो दधाति पि॒ता व॑सो॒ यदि॑ तज्जोष॒यासे॑।

कु॒वि॒द्दे॒वस्य॑ सह॒सा च॑का॒नः सु॒म्रम॒ग्निर्व॑नते वावृ॒धानः॑ ॥ ५.००३.१०

यदि- यदा। पिता- जनकः सन्। वसो- चित्तवृत्तिस्तम्भकारक। वसु स्तम्भे। तत्- हव्यम्। जोषयासे- सेवसे। तदा। वन्दमानः- त्वां भजमानः सन्। भूरि- प्रभूतम्। नाम- मन्त्रम्। दधाति-

धारयति । देवस्य- द्योतनशीलस्य । सहसा- सहनशक्त्या । कुवित्- बहु । चकानः- कामयमानः ।
अग्निः । वावृधानः- वर्धमानः । सुम्नम्- आनन्दम् । वनते- भजते ॥१०॥

त्वमङ्ग जरितारं यविष्ठ विश्वान्यग्ने दुरितातिं पर्षि ।

स्तेना अदृश्रन्निपवो जनासोऽज्ञातकेता वृजिना अभूवन् ॥ ५.००३.११

अङ्ग- स्वामिन् । अग्ने । त्वम् । यविष्ठ- अतिशयेन पूज्य । जरितारम्- स्तोतारम् । विश्वानि-
सर्वाणि । दुरितानि- पापानि । अति पर्षि- अतिपारय । ये । स्तेनाः- दस्यवः । स्वार्थैकभावनया
लोभिन एव स्तेनाः श्रुतौ । अदृश्रन्- दृश्यन्ते ते । रिपवः- शत्रवः । जनासः- जनाः । अज्ञातकेताः-
चिदानन्दमजानन्तः । वृजिनाः- आवर्जनीयाः । अभूवन्- अभवन् ॥११॥

इमे यामासस्त्वद्रिगभूवन्वसवे वा तदिदागौ अवाचि ।

नाहायमग्निरभिशस्तये नो न रीषते वावृधानः परा दात् ॥ ५.००३.१२

इमे- एते । यामासः- गन्तारः । त्वद्रिक्- त्वदभिमुखाः । अभूवन्- अभवन् । वसवे-
शरण्यायाग्नये । तदित्- तदिदम् । आगः- पापम् । अवाचि- अवदम् । अयम्- एषः । अग्निः । नः-
अस्मान् । अभिशस्तये- निन्दकाय । न । अह- एव । परा दात्- परादद्यात् । वावृधानः- वर्धमानः
सन् । रीषते- हिंसकाय । न परा दात् ॥१२॥